

[Justitsministeren]

stærkt advare imod, at man på denne måde foretager en udvidelse af det strafbare område på et felt, der må betegnes som særdeles følsomt. I mange andre henseender advarer også forslagsstillerne imod, at man udvider det kriminelle område. Derfor har jeg lidt vanskeligt ved at forstå, at man her opfordrer til en lovgivning, der vil udvide det kriminelle område.

Det er efter min mening ikke forbudslovgivning eller kriminalisering, vi har brug for i forholdet mellem forældre og børn. Det kan tværtimod forværre forældrenes og dermed børnenes forhold. Derimod vil jeg gerne være med til at diskutere, hvordan vi på anden måde kan skabe bedre rammer for, at forældre kan give deres børn en god og tryk opvækst.

Inge Fischer Møller (S):

Det, forslaget i korthed går ud på, er at sætte fokus på, hvordan vi kan sikre, at børn og unge udvikler sig sundt og trygt. Jeg kan sige, at socialdemokratiet giver sin fulde opbakning til og vil arbejde meget positivt for at få det nærmere undersøgt under det kommende udvalgsarbejde.

Per Stig Møller (KF):

Vold er naturligvis uantagelig under enhver form. For det første løser den kun midlertidigt og tilsyneladende de konflikter, som den vil slå sig igennem. For det andet avler den før eller siden ny vold, og det er jo også således, at et stort antal voldelige forældre selv har været udsat for vold som børn.

Den onde cirkel må brydes og ser da heldigvis også ud til gradvis at blive brudt, og der er en klarere holdning imod vold blandt yngre forældre. For at øge tempoet i den rigtige retning fandt det konservative folkepartis ordfører ved den foregående debat om revselsesretten, den 1. april 1982, fru Lis Møller, at den foreslåede oplysningskampagne egentlig kunne gå i gang med det samme og ikke burde afvente noget som helst arbejde i udvalget. Det mener vi stadig. Kampagnen bør ikke forsvinde, bare fordi VS' 3 andre forslag ikke måtte nyde fremme. Vi har nemlig alvorlige betænkeligheder ved de øvrige forslag.

Først er der revselsesretten. Det blev ved den delvise genfremsættelse af beslutnings-

forslaget i 1983 godtgjort, at domstolene ikke dømmer i disse sager som før, hvorved begrebet revselses råderum er blevet indskrænket. Dertil kommer, at selve begrebet i sig selv er uklart. Hvad er værst: mere end klaps over fingrene eller isolation og følelseskulde? Flere psykiatriske undersøgelser viser, at det sidste faktisk er det værste. Dertil kommer, at den nedværdigelse og mishandling, begge dele kan være eller ligefrem er udtryk for, i forvejen kan rammes af den danske lovgivning. Vore myndigheder har allerede lovgrundlag nok til at skride ind. Der kan her peges på straffeloven og bistandsloven, hvoraf det fremgår, at børn og unge skal sikres at vokse op under forhold, der fremmer en sund sjælelig og legemlig udvikling.

Da forslagsstillerne fornuftigvis ikke forestiller sig nogen sanktion i forbindelse med såkaldt ulovlig revselse – det ville også bare gøre ondt værre – er det vel et spørgsmål, hvad en sådan paragraf er værd, uanset hvor man nu placerer den. Det er da også pointen i betænkning nr. 985 fra efteråret 1983 om forældremyndighed og samværsret. På side 49 konkluderer arbejdsgruppen, at det er at foretrække, at den nødvendige holdningspåvirkning, som er meningen med beslutningsforslaget, sker i form af oplysning i stedet for ved fastsættelse af en lovregel. Det er ikke rigtig det, man bruger love til; det er det, man bruger kampagner til.

Hvad det tredje forslag angår, vedrørende etablering af krisecentre og beredskabsfamilier, så virker dette jo allerede inden for kommunernes og børne- og ungdomsforsorgens område, og det påhviler i dag amtsrådene at sørge for at oprette og drive forskellige typer institutioner for børn og unge.

Med hensyn til det fjerde forslag, vedrørende børns ret til midlertidig separation, synes jeg nok, at man skal være meget varsom med at bringe det offentlige for dybt ind i familiernes liv og gøre det til en tredjepart ved familiens forhandlinger. Jeg er her enig med hr. Ole Vig Jensen, som ved den tidligere førstebehandling, den 1. april 1982, sagde, at man skal være yderst forsigtig med indgreb udefra. Det står i Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 5047.

Den forsigtighed, som skal til, for at der kan værnes mod den totale stat, der våger over os og er med i alle vore livsforhold, må lægges til grund for behandlingen af nærvæ-